

Ехо от фестивала на младите в изкуството "Виа Понтика"

Балчик - желана и достъпна туристическа дестинация и място за живеене

Доц. Мирян Мирянов и дизайнери - участници във фестивала "Виа Понтика" Фото: М. Костова

След като отмина фестивалът на младите "Виа понтика" остана онова, което те искаха да ни кажат като впечатление и препоръки от своята млада и дръзна възраст. Първото е, че Балчик трябва да стане достъпен. Ще кажете, че е. Не, не е така. Като влиза човек откъм Варна не знае накъде да продължи. От кръстовището на к.к. "Албена" можеш да видиш само табела за Ботаническата градина, като че ли тя не е свързана с Двореца, а за Балчик трябва да обиколиш през Оброчище. Българите не се ориентират, чужденците пък въобще.

В града най-често се използват, за да се слезе до брега, стълбите зад ресторант "Морско око". А те са доста неугледни. Какво ли би станало, ако има хубав парапет и нормално, а не стръмно стълбище. Е, а помислихте ли за стъклен асансьор? - питат младите студенти на арх. Мирян Мирянов, начело със Силвия Сълкова.

Колко малко е необходимо да имаме плаж по цялата крайбрежна ивица като изградим дървена рампа, която да отива 45 м. навътре в морето, да е забита стабилно във водата и да бъде с удобен наклон, за да се влиза в морето, дори от инвалиди. Проектът е измислен за стръмен и каменист бряг, но е приложим и на други места. Той е стройна система от релси и парапети,

може да има и монтирана алея за джобинг.

Колко нови и красиви детски площадки може да има. Например на мястото на най-старите гробища в местността "Ехото". И всичко подчинено на системата за достъпен дизайн на детската среда- модулен принцип на изграждане, преместваема рингова тръбна конструкция, допълнителни рампи и ръкохватки, ударопоглещаша настилка и пр.

Достъпността има смисъл, когато проектите са приложими на много места, например в кв. "Левски" и "Балик" - каза Силвия Сълкова, когато представяше пред журналистите студентските разработки, направени за кратко време, но оригинални.

Имената на Антон Иванов, Диана Дочева, Милена Китипова, Рангел Чипев и Силвия Сълкова ще срещаме по-често в бъдеще като автори на успешни проекти в областта на "Индуриалния дизайн" и "Дизайн на детската среда", когато става въпрос за по-достъпна градска среда: удобно и бързо отиване до плажа, детската площадка, болницата, музея или галерията.

За болницата бе представен специален проект от Антон Иванов, Захари Ганчев и Мирян Мирянов. Финансиран от Ротари клуб Балчик / Rotary Club District 2482, с председател Слави Сербезов/проектът за Балчикката болница

включва монтирането на постоянна информационна система за улеснено сигнално ориентиране на гражданите / визуална графична комуникация/: информационно табло, табели на отделните лекарски кабинети, призми с двустранно номериране за ориентация и сменяеми табели за медицинския състав и работното време. Както подчерта доц.М.Мирянов при откриването в ХГ Балчик на изложбата „50 г.български индустриален дизайн“ постиженията на младите български дизайнери се дължат на коректния отчет на всички фактори – естетични, ергономични и психологични, за съответното концептуално решение и произтичащото от това изделие.

В лицето на доц. Мирян Мирянов, доц. Станко Войков, доц.д-р Милена Николова, доц.Димитър Добревски, ст.преп.Николай Денев и хон.преп.Рангел Чипев студентите имат прекрасен пример за подражание. Това са мислещи и действащи архитекти, които са достойни продължители на дизайнерското дело, чието начало се поставя през 1896 г., когато в Държавното рисуващо училище, чийто правопреемник е НХА, се открива по настояване на Константин Величков и указ на княз Фердинанд отдел за рисувачи на художествени индустрии.

Точно архивът на това старо и заслужено изку-

ство спасява доц.М.Мирянов, намирайки го буквално изхвърлен на боклука. Професорът гордо изтъкна имената на Захари Ганчев, спечелил награда от модната агенция „Триумф“, Деян Денков – за дизайнерски решения в електрониката на Мерцедес, че нашите автобуси „Чавдар“ дизайнерски превъзхождат Сетра и Мерцедес на времето, че сме били по-добри и от Apple, че предходниците са били достойни и ние трябва да се учим от тях.

Точно на връзката между поколенията трябва да се държи и да не се погубва една страховитна техническа мисъл – сподели доц.Веселин Ранков, който ни запозна и с останалите, взели участие в 10-дневната работа на дизайнерите по време на фестивала „Виа Понтика“: Емил Стефанов, Марта Македонска, Лилия Николова, Ани Йорданова, Сонер Кьорюмер, Владимир Тунчев, Кристиян Калинов, Рая Бакалова, Тереза Илиева, Калоян Кирилов, Стефан Захариев, Цветан Цветанов, Любен Русинов, Елена Тодорова, Марина Денева, Елизабет Ангелова, Георги Христов, Антоанета Костова, Яна Питекова, Жаклин Атанасова, Божана Димитрова.

Доц.Д.Добревски каза нещо, което не е откритие на топлата вода – че няма достъп до Двореца. Вярно е. От площада на града например

Продължава от стр.1/

Има какво да се поучат, макар и по-големи. Това бе лирическо отклонение. Нали анализ се прави най-добре по метода на сравнението. Та като казах сравнение се сетих за друго. Не са много постановките, които можеш да изгледаш тук, в Балчик. Няма да конкретизирам, но определено тази ми най-хареса и една от причините за това бе, че липсваха пресилените кръсъщи и втълпен артистизъм. Представянето на другите образи също беше със съответния говор и интонация, което рязко ги отличаваше един друг и се получаваха контрастни диалози. И не бяха представени еднопланово. Артистичните жестове, мимики, въобще играта на Мартин бе премерена, с точната доза хумор. Наистина състалих, че посещаемостта не бе голяма. Импровизации в модернистичен стил също нямаше. Не че съм против импровизациите, но понякога ми идват в повече и не само на мен.

Декорите бяха оскъдни, главният декор бе едно голямо, разделено на три огледало, един стол и още съвсем малко неща. Но доста сполучливо избрани от режисьора и умело използвани от актьора. И като автор

Актьорът Димитър Живков в моноспектакъла "Живак" Фото: Мария Йолова

се е справил повече от добре Димитър Живков, много сполучливо произведение, не само моноспектакъл. Може би има някакви недостатъци, не съм професионалист, но на фона на всичко друго, което имам възможност да видя и съм видяла всички тези образи от живота на Здравко от малък до неговото израстване и сливане с г-н Димитров, смесицата от традиции и в много моменти с хумор до пошлост, общуването с безброй персонажи по житейския му път бяха представени от Димитър Живков блестящо. Ще кажете, че се

превъзнесам и реда словозлияния да се харесам. На кого и за какво!? Ако не за друго, претендирам за това, че съм критична. Това не значи винаги права. Естествено прочитът ми на моноспектакъла е на лаяк, на обикновен „средно статически“ зрител. Но нали за нас играете, вие актьорите, да не намаляват зрителите, а да се увеличават. А колко хубаво би било да има няколко гледни точки в прочита на един спектакъл, да има сблъсък на мнения, да се поражда дискусия. Дали не се размечтах?

Мария ЙОЛОВА

Изложба "50 г. български индустриален дизайн" - в ХГ-Балчик. Фото: М. КОСТОВА

трудно можеш да намериш Двореца. Е, с питане и до Цариград можеш да отидеш, но до Двореца – не. Присъщата на откриването на дизайнерската изложба Ина Манчева, директор на УБГ Балчик веднага взе ситуацията в свои ръце и покани на

среща дизайнерите и архитекта на ОбА в Ботаническата градина, за да се решат именно такива въпроси за достъпността на средата. Според нея не всичко могат да направят сами, както досега, а да се разчита на професионалисти е просто наложително.

Като се натрупва визия за бъдеща работа, младите дизайнери очакват съдействие от Община Балчик, за да представят още и още проекти за превръщането на Балчик в желана туристическа дестинация и място за живеене.

Маруся КОСТОВА

